زنجیر روی زمین اتحاد
پیکار خلق
۵۵
یکشنبه ۱۴ مهر ۵۹
گروه انقلابیون مارکسیست لنینیست

یادداشتی بر جنگ ایران و عراق

مدتی است که جنگ بین دو دولت ایران و عراق درگرفته است . هر دو طرف نیروهای نظامی و شبه نظامی خود را بسیج کرده اند . هریك ادعا می کنند که روزانه مقداری اسلحه و مهمات و نیروهای انسانی یکدیگر را به غنیمت گرفته اند . هر دو طرف در دستگاههای تبلیغاتی خود ، این جنگ را بخاطر تحقق "آرمانهای انسانی" و "مذهبی" اعلام می کنند . دولت ایران ادعا می کند که برعلیه "کفر" صدام حسین و "صدور انقلاب" می جنگد و دولت عراق مدعی است که "اسلام خمینی" دروغین است و وی میخواهد بوسیله ٔ این جنگ "آبروی اسلام حقیقی" را حفظ نماید . بسیج عمده ٔ نیروهای انسانی در ایران به حول تبلیغ "دفاع از اسلام" صورت میگیرد و به توده ها چنین وانمود میشود که این جنگ یك جنگ مذهبی است و وظیفه ٔ یك مسلمان آنستکه از مذهبش در مقابل کفر دولت عراق دفاع نماید . ابتدا به خوانند ٔ عزیز یاد آور میشویم که چنین تبلیغاتی فقط رنگ آمیزی سطحی یك جریان عمیق اجتماعی است .

بقیه در صفحه ٔ ۲

دستگیری انقلابیون بهانه ٔ مبارزه با شایعه سازی

هرچه جنگ میان رژیم بعثی صدام حسین و حکومت جمهوری اسلامی ادامه وتشدید میابد ، حکومتگران جمهوری اسلامی را بهره ای بیشتر برای سرکوبی انقلابیون نصیب میگردد . شاهد بودیم که از سوی ارتش ، دادستانی و دیگر مقامات حکومتی اطلاعیه و یا بهتر بگوئیم اخطاریه های بسیاری صادر شد مبنی بر اینکه شایعه سازان در رابطه با جنگ ایران و عراق تحت پیگرد قانونی قرار میگیرند . دست اندرکاران حکومت جمهوری اسلامی با اینگونه اخطاریه ها خیال دارند از جمله از انتقال اخبار واقعی از مناطق جنگ زده به دیگر نقاط جلوگیری کنند ، تا حکومت با دست فراخ پخش جعلیات خود را در صدا و سیمای خود دنبال سازد . کمونیستها و انقلابیون همیشه و در همه حال سعی داشته و دارند که از جمله از طریق پخش اعلامیه و تراکت و انتشار روزنامه ضمن افشای سیاستهای مرتجعانه ٔ حکومت ، اخبار مبارزات خلقهای ایران را در همه ٔ سطوح ، بگوش همگان برسانند اینك که حالت جنگ در کشور وجود دارد باز هم کمونیستها و انقلابیون از وظایف خود شانه

بقیه در صفحه ٔ ۴

خلع سلاح خلق کرد بنفع رژیم بعثی عراق است

صفحه ۵

شماره ۵۷۴۵ ۱۳۵۹/۴/۹
وزارت کشور

لایحه قانونی راجع به تأمین اعتبار جهت خرید سلاحهای سازمانی مورد نیاز شهربانی جمهوری اسلامی ایران که در جلسه مورخ ۵۹/۳/۲۵ بتصویب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران رسیده است بپیوست ابلاغ میگردد

لایحه قانونی راجع به تأمین اعتبار جهت خرید سلاحهای سازمانی مورد نیاز شهربانی جمهوری اسلامی ایران

ماده واحده - بمنظور تأمین سلاحهای سازمانی مورد نیاز شهربانی جمهوری اسلامی ایران ، اجازه داده میشود اعتباری حدود مبلغ چهل وچهارسیلیون ریال از طریق بنیه دفاعی وزارت دفاع ملی تأمین و در اختیار معاونت تسلیحاتی وزارت دفاع ملی قرارگیرد تا نسبت به سفارش سلاحهای سازمانی از قبیل رواوراسمیت وسن و مسلسل یوزی اقدام و به شهربانی جمهوری اسلامی ایران تحویل داده شود .

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

روزنامه ٔ رسمی جمهوری اسلامی ایران شماره ٔ ۱۰۳۱۵
شنبه ٤ مرداد ۵۹

قسم حضرت عباس را باور کنیم یا دم خروس را؟

سردمداران حکومت جمهوری اسلامی خود را "مدافع" خلق فلسطین قلمداد میکنند و تبلیغات فراوانی براه میاندازند که گویا دشمن سرسخت رژیم صهیونیست اسرائیل هستند . اما کارنامه ٔ حکومت نشان میدهد که دفاع

بقیه در صفحه ٔ ۵

مرگ بر امپریالیسم و سرمایه داری وابسته

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقه ٔ کارگر
www.peykar.org

یادداشتی ...

نظایر چنین اعمالی را در تاریخ بارها شاهد بوده ایم . کافیست به جنگهای ایران و عثمانی ، جنگهای ایران و روسیهٔ تزاری ، جنگهای ایرانیان و افغانها ، لشگرکشی پاپ به فلسطین و ..... نظری بیفکنیم . همگی ظاهراً جنبه های مذهبی داشته اند . اما آنها در حقیقت بیانگر چه چیزی بودند ؟ هیچ چیز بجز برآوردن منافع اقتصادی طبقات حاکم . رنگ و لعاب مذهبی زدن به لشکرکشیها چیزی نیست بجز سوء استفاده کردن از اعتقادات مذهبی توده های خلق برای دست یافتن به منافع اقتصادی . رژیمهای عراق و ایران از این تاکتیک بهره می جویند و تابحال خونهای سربازان و افسران جزء و بسیاری از زحمتکشان برزمین ریخته شده است . درهرحال این جنگ در ایران باعث برانگیخته شدن یك ناسیونالیسم کورکه لعاب مذهبی بخود زده است ، شده است . این ناسیونالیسم طیف وسیعی را چه آنانکه رژیم کنونی را مطابق امیال خود نمیدانستند و چه آنانکه مطابق میل خود میدانستند در برمی گیرد . در این میان رویزیونیستها (حزب توده ، حزب رنجبران ، چریکهای اکثریت) و حزب جمهوری اسلامی و بورژوازی لیبرال حلقه زده بدور بنی صدر که رجوعشان و ماهیت یکسانند ، در پرورش این ناسیونالیسم کور میکوشند ، اگرچه اختلاف سلیقه هائی هم در پیاده کردن نقشهٔ واحد که هماناتقویت ناسیونالیسم کوراست ، دارا میباشند . آنها همگی ادعا میکنند که دولت ایران مورد تجاوز قرارگرفته است و بنابراین دفاع در مقابل تجاوز در دستور کار قرار دارد و بایستی که ارتش ایران و تمام نیروهای شبه نظامی ، از پاسداران گرفته تا سپاه جامگان و غیره مورد حمایت و تقویت قرارگیرند . اما روش مارکسیست ها نسبت به این چه می باید باشد ؟

بنظر ما مارکسیستها هیچگاه از این زاویه که چه کسی تجاوز کرده و چه کسی مورد تجاوز قرارگرفته است ، مسئله را مورد بررسی قرار نمیدهند . آنها توجه به این مسئلهٔ اساسی مارکسیسم مینمایند که ماهیت و جوهر ذاتی این نوع جنگها چیست ، در طرف جنگ دارای چه ماهیت طبقاتی هستند ، در طرف جنگ نسبت به آزادیهای سیاسی و اجتماعی و مواضع ضد امپریالیستی (ضد سرمایه داری انحصاری جهانی) دارای چه بنیانهای عملی و فکری هستند ؟ آیا در طرف جنگ زحمتکشان و خلقهای کشورهای خود را مورد ستم قرار میدهند و یا خیر ؟ آری ، با توجه به این اساسی ترین مسائل مارکسیسم است که در این اوضاع و احوال که ارتجاع ناسیونالیسم کور چه بوسیلهٔ جناحهای حکومتی و چه توسط رویزیونیستها دامن زده میشود ، می توان راهی صحیح و تاکتیکی درست بکار برد . در این مورد که رژیم بعثی عراق یك رژیم ضد خلقی است ، شکی نیست و ماهیت آنراکمونیستهای راستین از سالیان پیش به توده های خلق ایران نشان داده اند . رژیم بعثی عراق زحمتکشان این کشور را تحت ستم و فشار قرار میدهد . خلق کرد که برای خود مختاری میجنگد را مورد شدیدترین سرکوبها قرار داده است . برای جدائی خلقهای عرب و کرد در عراق دست به تبلیغ برتریت عرب بر سایر خلقهای کشور زده است . کمونیستها و انقلابیون دمکرات را زیر شدیدترین فشارها قرار داده است . براساس خصلت طبقاتی اش ثروتهای این کشور را در اردوگاه امپریالیسم در طبق اخلاص گذاشته است . وابستگی به اردوگاه امپریالیسم ، چه آمریکا و شوروی و چه سایر امپریالیستهای ریز و درشت را افزون ترمینماید و براین اساس دولتی که در دستور کار انقلابیون و کمونیستهای عراق قرار دارد . رژیم بعثی در ظاهر شعارهای ضد امپریالیستی میدهد و حتی ظاهراً روابط سیاسی ـ دیپلماتیك خود را با آمریکا قطع نموده است . اما مسئلهٔ مهمی که بایستی در اینجا بآن توجه کرد ، آنستکه امپریالیسم جهانی را میبایستی بمثابهٔ یك اردوگاه به حساب آورد که دولت عراق به این اردوگاه وابسته است ، گرچه ممکن است گاهاً ظاهراً از یکی قطع امید کند و بدیگری بچسبد . مسئله مهم وابستگی داشتن به این اردوگاه می باشد . مارکسیستها هیچگاه نمی بایستی گول شعارهائی که با ماهیت طبقاتی شعار دهنده در تناقض میباشد را بخورند . این بود ماهیت یك طرف جنگ بنام رژیم بعثی عراق .

اما ماهیت طرف دیگر جنگ چیست ؟

رژیم ایران از همان بدو تولدش در یك تضاد آشکار با خواسته های توده های بپاخاسته قرارگرفت . توده های بپاخاسته از آنجهت قیام کردند و خود مسلحانه به نهادهای امپریالیستی ، از بانکها گرفته تا شرکتها و صنایع وابسته حمله بردند که بتوانند از زیر یوغ امپریالیستها بیرون آیند . اما رژیم برروی کار آمدهٔ چه کرد ؟ اوضاع نابسامان اقتصادی و وابستگیهای آن به امپریالیسم جهانی باقی ماند ، هیچ طرح و نقشه ای که بخواهد چه در کوتاه مدت و چه در دراز مدت ، وابستگیهای اقتصادی را منهدم سازد ، پیشنهاد نشد لهذا جبراً عملی نگردید . زندگی اقتصادی ـ اجتماعی زحمتکشان نه فقط بهبود نیافت ، بلکه هر روز از روز پیش بدتر شد . وامهای کلان باز هم به سرمایه داران وابسته داده شد . صنایع وابسته بازسازی شد . ارگانهای سرکوب چه ارتش و چه پاسداران و ..... بسا سمتگیری بسوی سرمایه داران وابسته وعلیه زحمتکشان بازسازی و یا بنانهاده شدند . هرخواسته برای بهبود زندگی اجتماعی ـ سیاسی ـ اقتصادی با گلوله پاسخ داده شد .

زندانهاکه روزی میبایستی برای دشمنان خلق مورد استفاده قرارگیرد ، پر از مبارزین ضد امپریالیست و کمونیستها شد . خلقهای کرد و ترکمن و عرب و ..... مورد شدیدترین سرکوب قرارگرفته و میگیرد . آش دیگر آنقدر شور شده است که حتی بنی صدر در اختلافاتی که با حزب جمهوری اسلامی دارد مجبور می گردد که اذعان نماید در طول زمان پس از قیام " وابستگی ما چند برابر شده است " و یا رضا اصفهانی در یك سخنرانی در مجلس می گوید که " در زمان پس از انقلاب مستکبرین ، مستکبرتر و مستضعفین ، مستضعفتر شده اند " می بینیم که این سرجنگ ، یعنی رژیم ایران گامهای اقتصادی و قهراً سیاسی خود را در اردوگاه سرمایه داری انحصاری جهانی (امپریالیسم) برمیدارد ، گرچه ظاهراً امپریالیسم آمریکا با ایران قطع رابطه سیاسی و دیپلماتیك نموده و سپس دولت ایران هم مجبور به قطع رابطه گردید ، اما از این گرد و نه خارج نگردید . پس جوهر مسئله را وابستگی به امپریالیسم تشکیل میدهد و قطع و وصل ـ های وابستگی به این یا آن امپریالیسم با در نظرگرفتن ماهیت طبقاتی رژیم ایران کماز نظر سیاسی نوکر امپریالیستها نیست و از نظر اقتصادی در همین گرد و نه میتواند برای منافع طبقاتی خود چانه هائی را بزند ، تغییری در جوهر مسئله نمیدهد . پس این رژیم هم که حافظ سیستم سرمایه داری وابسته به

بقیه در صفحهٔ ۴

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقهٔ کارگر
www.peykar.org

یادداشتی ...

امپریالیسم میباشد ، ضد خلقی است .

زمانیکه دو رژیم ضد خلقی بجان هم می افتند وظیفهٔ کمونیستها چیست ؟

کمونیستها طبق رهنمود های تاریخی پایه گذاران مارکسیسم که حقانیت خود را نه در آسمانها بلکه در روی زمین و در روابط طبقات نشان داده است ، هیچگاه موافق جنگهای ناعادلانه نیستند . آنها موافق جنگ ـ های واقعاً آزادیبخش هستند . جنگی که بخواهد تعیین آزادانهٔ سرنوشت خلقهای تحت ستم را ، تحقق بخشیدن بآزادیها و استقلال اقتصادی ـ سیاسی را فراهم آورد . هر دو رژیم زمانیکه به ستمگری در مورد خلقهای خود و زحمتکشان مشغولند ، چگونه میتوانند خود علیه ستمگری برخیزند ؟ این جملهٔ مارکسیستی هیچگاه نبایستی فراموش شود که ملتی که ملت دیگر را مورد جور و ستم قرار دهد خود آزاد نیست .

خلاصه اینکه براین اساس دو دولت عراق و ایران بجان هم نیفتاده اند که گویا تحقق منافع خلقهای ایران و عراق را در سر دارند ، اگرچه در تبلیغات خود از منافع خلق خودی سخن میگویند . آنها خلقهای ایران و عراق را گوشت دم توپ منافع طبقات سرمایه دار خودی و مآلا سرمایه داری امپریالیستی ساخته اند ، حال چه بخواهند آنرا اقرار کنند و چه تحت پوشش تبلیغات از توده ها پنهان سازند که صد البته آنها هیچگاه حقایق را اذعان نخواهند نمود .

این جنگ میتواند براساس فاکتورهای زیرین انجام گرفته باشد :

* ـ اختلافات مرزی که مسئلهٔ قدیمی بین ایران و عراق بوده است .

* ـ کوشش برای نشان دادن توان تسلیحاتی خویش برای یکه تاز ماندن در منطقه و اینکه ایران میتواند هنوز قدرتی از نظر تسلیحاتی درخاورمیانه باشد و یا اینکه عراق ادعا نماید که میتواند جایگزین ایران شود . قابل توجه است که نیروهای تسلیحاتی دو طرف که بر اساس یک زیربنای تسلیحاتی متکی به خود بلکه وابسته به امپریالیستها رشد نموده و بنابر این امپریالیستها بکمک این حلقهٔ اساسی هر دم میتوانند وابستگی ها را حتی تا حد نوکری به خود بکشانند .

* ـ منحرف کردن افکار توده های زحمتکش کشورهای خود از نابسامانیهای درونی .

* ـ تشدید مبارزه با انقلابیون و کمونیستها در کشورهای خودی ، آن چیزی که اکنون در هر دو کشور انجام میشود .

* ـ موجه جلوه دادن خریدهای بیکران اسلحه از کشورهای امپریالیستی در زیر لوای " دفاع " در مقابل " تهاجم خارجی ".

در اینجاست که توده های زحمتکش و در پیشاپیش آنها کمونیستها باید از خود بپرسند که آیا چنین جنگی با چنین اهدافی بنفع آنهاست و یا بضرر آنها . باید توجه داشت هریک از دو طرف جنگ اگر پیروز شوند (البته باید دانست که پیروزی در این نوع جنگها غیرممکن است و فقط میتواند فرسایشی مدتها ادامه یابد ، زیرا که خواه ناخواه تولید کنندگان اسلحه یعنی سرمایه داران جهانی هر کدام با چهره های حق بجانب به کمک این یا آن طرف درگیر جنگ خواهند شتافت و در حقیقت منافع خود را در این کارزار جستجو خواهند نمود) بازهم بنفع زحمتکشان دو کشور نیست . بازسازی خرابیهای حاصل از این گونه جنگهای ناعادلانه بازهم بردوش زحمتکشان سنگینی خواهد کرد و منافع حاصله از این جنگ فقط بجیب سرمایه داران دو کشور که در ارتباط مستقیم و یا غیرمستقیم با سرمایه داران جهانی هستند ، سرازیر خواهد شد .

انقلابیون و کمونیستها چه در عراق و چه در ایران میبایستی به آنچنان تبلیغات و آن ـ چنان تاکتیکی دست بزنند که بتوانند پرده از ماهیت اصلی دو رژیم بعثی عراق و جمهوری اسلامی بردارند و اهداف آنها را از این جنگ برملا سازند . باید تبلیغ نمود که جنگهای مرزی ایران و عراق تا زمانیکه در هر کشور حکومت جمهوری خلق که بسوی سوسیالیسم قدم برمیدارد ، بروی کار نیاید که در سایهٔ آن بتوان اختلافات را مبدل به صلح و دوستی بین خلقها نمود ، همیشه و همیشه آن منفذی است که سود برندهٔ اصلی آن امپریالیستها می باشند .

از این روست که زحمتکشان و پیشروان آنها کمونیستها ، چه در عراق و چه در ایران میبایستی بر علیه این جنگ و خاتمه دادن به آن بپاخیزند . باید چه از نظر تئوری و چه عملی بر علیه ناسیونالیسم کور بمبارزه برخاست . رژیمهای دو طرف میبایستی به مرزهای قبل از جنگ برگردند و در اینجا کمونیستها می توانند با توجه به مرزبندیهای فوق و تبلیغ و ترویج حول آن مستقلانه به بسیج و سازماندهی توده ها همت گمارند تا طرفین جنگ را که دست به تصرف قطعاتی از خاکهای یکدیگر زده اند ، تا مرزهای قبل از وقوع جنگ به عقب برانند .

در شمارهٔ آینده به بحث در مورد پیشنهاد آتش بس از طرف رژیم بعثی عراق و نپذیرفتن آن در حال حاضر از طرف حکومت جمهوری اسلامی ایران خواهیم پرداخت ✸

"مکتبی کردن" به قیمت بیکاری کارمندان

وزارت "ارشاد ملی" تا چندی پیش یکی از محلهای کشمکش جناحهای حکومتی بود . بخاطر داریم دعواهای میناچی وزیر سابق این وزارتخانه را با عسگراولادی سرپرست اوقاف بر سر اینکه آیا امور حج مربوط به سازمان اوقاف است یا وزارت ارشاد . بیاد داریم نامه پراکنی های دولتشاهی نمایندهٔ امام در وزارت ارشاد را که مطبوعات به چاپ میرساندو و فغان از اینکه وزارت ارشاد هنوز "طاغوتی" است میناچی به نمایندگی از سوی لیبرالهامی ـ کوشید بر این وزارتخانه مسلط باشد اما حزب جمهوری اسلامی نیز از کوشش باز ـ نایستاد ، علی الخصوص که هریک از دو جناح سعی بر آن داشتند که از طریق در انحصار گرفتن امور حج ، با بهره گیری از درآمد های حاصل از حج برای جناح خود ثروتهای کلانی به جیب بزنند . بازهم بیاد داریم که پس از اشغال لانهٔ جاسوسی در مورد میناچی افشاگریهائی صورت گرفت تا شاید وی را به عقب نشینی وادارند .

بقیه در صفحهٔ ٤

www.peykar.org

دستگیری ...

خالی نکرده و بلکه حتی میکوشند اخبار واقعی را در رابطه با جنگ کسب کرده و در اختیار مردم بگذارند. حکومت جمهوری اسلامی که اینک با تبلیغات وسیع میکوشد همهٔ اذهان عمومی را متوجهٔ جنگ نماید و برای مردم این تصور را بوجود آورد که گویا دشمن در خارج از مرزهاست، از این که کمونیستها اصولا اهداف این جنگ را افشاء کرده و دشمنان واقعی مردم را به آنها بشناسانند وحشت دارد، بدین جهت اینک که بخیال خود اوضاع را مساعد میبیند، هجوم گسترده‌ای را به نیروهای انقلابی و کمونیست سازمان داده است کمیته‌ها و پاسداران در تکاپو افتاده و هر کسی را که مشغول پخش اعلامیه است به بهانهٔ شایعه سازی دستگیر و روانهٔ زندان میکنند. البته مجوز چنین دستگیریهائی را نیز قبل از آن اخطاریه‌های چپ و راست مقامات، خمینی در سخنان اخیر خود صادر کرده بود. اطلاعات ۵ مهر با تیتر برجسته ای خبر از دستگیری ۷ شایعه‌ساز "میدهد طبق خبر اطلاعات این "شایعه سازان" از طرفداران سازمان پیکار در راه آزادی طبقهٔ کارگر بوده‌اند. دستاندرکاران حکومتی که خود در دروغگوئی و شایعه سازی ید طولائی دارند، می‌پندارند که با اینگونه برچسبها به انقلابیون و کمونیستها می‌توانند آنها را از مبارزه و بالا بردن سطح آگاهی زحمتکشان و کار و سازماندهی در میان توده‌های زحمتکش باز دارند. اما این پندار عبثی است. انقلابیون و کمونیستها را از بند هراسی بدل نیست و حکومت با اینگونه دستگیریها و علی الخصوص در چنین شرایطی، خود را بیش از پیش رسوا میسازد.

"مکتبی کردن" ...

تا آنجاکه وی را به زندان افکندند، اما کمک بموقع بنی صدر وی را نجات داد و از زندان آزاد ساخت. کشمکشهای این دو جناح ادامه یافت تا اینکه در این میان مسئلهٔ "پاکسازی" نیز عَلَم شد. هیئت "پاکسازی" و انجمن اسلامی این وزارتخانه بارها میناچی را به مناظره و مذاکره و هم‌چنین شرکت در جلسات متعدد دعوت کردند. سرانجام دولت جدید بر سرکار آمد و عباس دوزدوزانی وزیر این وزارتخانه شد و مأموریت یافت تا به بهانهٔ "مکتبی" کردن وزارت ارشاد ملی، شرایط یکه تازیهای حزب جمهوری اسلامی را در اینجا هم بیش از پیش فراهم آورد.

اینک چند روزی است که بدستور عباس دوزدوزانی وزارت ارشاد را تعطیل کرده‌اند اما براستی این تعطیلی برای تحقق چه اهدافی صورت گرفته است؟

هدف از تعطیل این وزارتخانه نه واقعاً اخراج عوامل رژیم گذشته است، بلکه درحقیقت حزب جمهوری اسلامی که مجری و طراح اصلی به تعطیلی کشاندن این وزارتخانه است میخواهد از سوئی با جناح لیبرالها تصفیه حساب نماید و ازسوی دیگر با استفاده از فرصت تعطیلی، کارمندان آگاه و مبارز را از کار بر کنار کند و سپس با برچین کردن عناصری که به حزب گرایش دارند و گماردن آنها بر پستهای مناسب موضع خود را در وزارت ارشاد تحکیم بخشد آنگونه که از ظواهر امر بر می‌آید شاید ۸۰ درصد کارمندان این وزارتخانه مشمول "پاکسازی" گردند و با باقیماندگان که حساب شده انتخاب میشوند، وزارت ارشاد بازسازی میشود.

بدنبال تعطیل کردن وزارت ارشاد کارمندان آنجا که خطر بیکاری زندگیشان را تهدید میکرد، با اجتماع خود در مقابل این وزارتخانه صدای اعتراض خود را بلند ساختند. طبق معمول پاسداران سرمایه با شلیک تیر هوائی سعی برهم زدن اجتماع کارمندان کردند. درواقع حکومتگران به بهانهٔ اینکه میخواهند وزارتخانه را به اصطلاح خود "مکتبی" کنند، درصدد هستند که کارمندان متعهد و آگاه را مورد تصفیه قرار دهند.

علاوه براین، اینگونه تعطیل کردن ها نتایج دیگری را هم در بر دارد، از جمله اینکه بر خیل بیکاران کشور می افزاید.

حکومت که فریاد مبارزه با بیکاری بر میدارد و دستگاههای تبلیغاتی اش خبر از برداشتن گام در راه رفع مشکل بیکاری می دهد، با اینگونه سیاستهای مرتجعانه خود عامل اصلی افزایش بیکاری است. اگرچه حکومت میکوشد با انگ "ضد انقلابی" جنبش بیکاران را جلوگیرد و این کارمندان متعهد و معترض را هم از ادامهٔ اعتراض باز دارد، اما مبارزات بیکاران میهن و ازجمله اجتماع محقانهٔ کارمندان وزارت ارشاد گویای این امر است که حکومت جمهوری اسلامی به عبث می پندارد که بر بستر گورستانی آرام می تواند طرحهای مرتجعانهٔ خود را بمورد اجراء در آورد. دفاع از کارمندانی که خطر بیکاری تهدیدشان می کند و شرکت در مبارزات بیکاران و دادن جهت صحیح به آن ازجمله وظایف انقلابی ماست.

منتشر شد
پرولتاریا و خلقهای جهان متحد شوید!
لنینیسم
جلد سوم
مسکو ۱۹۳۵
مهر ۱۳۵۹
کتاب درسی برای مدرسه حزبی

در پخش
پیکار خلق
ما را یاری رسانید

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقهٔ کارگر
www.peykar.org

هزینه های...

راه انداخت هر دو نوع هزینه را در برگرفت. این هزینه‌ها بایستی از عرق جبین زحمتکشان میهنمان تامین شود. "ستاد انقلاب فرهنگی" حکومت کدام برنامه را به اجرا درآورد که برای اجرای آن نیازمند ۵ میلیارد ریال باشد؟ آیا جز سرکوب دانشجویان مبارز و تقویت گروههای فالانژ و حزب‌اللهی و از جمله گسترش انجمنهای اسلامی دانشگاه؟ حال میبینیم که چگونه "بیت‌المال" بر باد میرود.

قسم حضرت...

حکومتگران از خلق فلسطین نه‌فقط در حرف بوده بلکه میکوشند که مبارزات خلق قهرمان فلسطین را نیز تخفیف بخشند. از این جهت چندی است که حکومت صهیونیستی اسرائیل را رژیم اشغالگر قدس مینامند تا از سوئی نیز با تقسیم رزمندگان فلسطینی به مسلمان و غیر مسلمان و اینکه فقط برای رهائی قدس باید مبارزه کرد، در جبههٔ آزادی‌بخش خلق فلسطین تفرقه بیاندازند این یك سوی قضیه‌است. مطلب دیگر اینکه حکومت جمهوری اسلامی با خرید اسلحه‌های یوزی از اسرائیل صهیونیست عملا رژیم صهیونیستی و غاصب اسرائیل را تقویت کرده و قدرت وی را در سرکوبی بپاخاستگان فلسطینی یاری میرساند. سندی که مشاهده میکنید نشان میدهد که چگونه "شورای انقلاب" مبلغ ۴۴ میلیون ریال که حاصل دسترنج زحمتکشان است، در اختیار وزارت "دفاع" قرار میدهد که اقدام به خرید اسلحه نمایند. میدانیم که اسلحهٔ یوزی در اسرائیل ساخته میشود و حتی اگر رژیم جمهوری اسلامی به طور غیر مستقیم و از طریق واسطه نیز به خرید یوزی اقدام ورزد، باز هم نمیتواند چهرهٔ خود را در تقویت صهیونیستها پنهان سازد، چه بهر حال سودش بجیب سرمایه‌داران صهیونیست سرازیر خواهد شد.

این سند که از روزنامهٔ رسمی جمهوری اسلامی استخراج شده است بیانگر تهی بودن تبلیغات رژیم در "دشمنی" با رژیم صهیونیست اسرائیل و "دفاع" از خلق رزمندهٔ فلسطین است.

حال میپرسیم قسم حضرت عباس را باور کنیم یا دم خروس را؟

خلع سلاح خلق کرد بنفع رژیم بعثی عراق است!

درست در شرایطی که رژیم فاشیستی بعث عراق حملات پی در پی خود را بر مناطق مرزی ایران تشدید میکند، در شرایطی که خلق دلاور کرد از همه سو مورد تهاجم قرار گرفته و نشان میدهد که بهترین مبارزه را بر علیه رژیم بعثی عراق انجام داده و سرسخت‌ترین مقاومت را بر علیه ارتش مهاجم عراق سازمان داده است و در حالیکه حکومت جمهوری اسلامی بدروغ دم از تسلیح عمومی و مقابله با مهاجمین عراقی میزند، مردم دلاور مهاباد مورد یورش ژاندارمری جمهوری اسلامی و جاشهای محلی که حکومت آنان را "معتمدین محلی" مینامد، قرار میگیرند. رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی حتی در شرایطی که درگیر جنگ با رژیم بعثی عراق است، فراموش نمیکند که سرکوبی خلق دلاور کرد را هم همزمان به پیش ببرد. اکنون رزمندگان کرد هم از سوی رژیم فاشیستی عراق و هم از طرف سرکوبگران حکومت جمهوری اسلامی مورد تهاجم قرار گرفته‌اند. حکومت خود نیز میداند تسلیح عمومی فریبی بیش نیست. حکومت میداند اسلحه‌ها را بدست چه کسانی باید بدهد و چه کسانی را خلع سلاح کند. حکومت میداند که خلق مسلح کرد دشمن آشتی ناپذیر امپریالیسم و دست نشاندگان آن است. ازاین جهت در چنین شرایطی کمپا تبلیغات فراوان افکار عمومی را متوجهٔ جنگ با عراق کرده است، بسان مزدوران ساواکی خانه‌گردیها را ادامه میدهد تا با خلع سلاح خلق کرد حاکمیت خویش را در این منطقهٔ انقلابی و بر خلق بپاخاستهٔ کرد تحکیم بخشد. ما میگوئیم خانه گردی و خلع سلاح خلق کرد مستقیما در خدمت تضعیف مقاومت در مقابل رژیم فاشیستی عراق میباشد.

منتشر شد

مسائل تئوریك ـ سیاسی (۳)

●● مرزبندی صریح با رویزیونیسم و سوسیال امپریالیسم معیار وحدت جنبش کمونیستی است

بیرامون مواضع "سازمان رزمندگان..."

●● نقدی بر مواضع ایدئولوژیك سیاسی

"وحدت انقلابی برای آزادی طبقه کارگر" (۳)

●● لنین مبارزه بخاطر قدرت و "مبارز" برای صدقه

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقهٔ کارگر
www.peykar.org

"هزینه‌های خاص" حکومت از دسترنج زحمتکشان تأمین میشود

رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی وحشت زده از مبارزات خلقهای دلاور ایران به هر کاری دست زد تا شاید این مبارزات را تخفیف دهد. مبارزات دانشجویان آگاه و مبارز بخشی از جنبش عمومی خلقهای ایران است که از تهاجم ارتجاع حاکم در امان نماند. کشتار دانشجویان در اوائل اردیبهشت ۵۹ بدست سرکوبگران حکومت جمهوری اسلامی نشان داد که دانشگاه سنگر مبارزه و مقاومت بوده و درست از این رو حکومت با ریختن خون فرزندان دلیر خلق کوشید آنرا به سنگر تسلیم و سازش تبدیل سازد و چون نتوانست توطئهٔ تعطیل دانشگاهها را به اجراء در آورد.

حکومتگران در همان زمان که خیال بستن دانشگاهها را در سر می‌پروراندند، در همان زمان که میدانستند امسال از کنکور و امتحانات ورود به دانشگاهها خبری نیست، طبق سند شمارهٔ ۱ مبلغ ۳۵ میلیون ریال ظاهراً برای هزینه‌های کنکور در اختیار وزارت فرهنگ و آموزش عالی قرار دادند. اما اینک که دانشگاههای ایران به زور سر نیزه تعطیل شدهٔ است، اینک که امتحاناتی برای ورود به دانشگاه برگزار نشده است تا هزینه‌ای در بر داشته باشد، مردم ما حق دارند بپرسند این مبلغ هنگفت چه شد و به جیب چه کسانی سرازیر شد؟ گذشته از این در سند شمارهٔ ۲ مشاهده میکنیم که مبلغ ۵ میلیارد ریال نیز در اختیار "ستاد انقلاب فرهنگی" قرار گرفته است. طبق همین سند حقوق استادان و کارمندان و عوامل خدماتی دانشگاهها و همچنین هزینهٔ تجهیزات و وسائل کارگاهی و دیگر امکانات آموزشی، همه و همه از طریق اعتبارات دانشگاهی تأمین میشود و این مبلغ (۵ میلیارد ریال) "از محل اعتبارات هزینه‌های خاص دستگاههای اجرائی" در اختیار این "ستاد" قرار گرفته است. در اینجا نیز زحمتکشان میهنمان حق دارند بپرسند این هزینه‌های خاص چیست؟ آیا مخارج انجمنهای اسلامی از این هزینه‌های خاص تامین میشود؟! آیا این هزینه‌های خاص مخارج برگزاری کنگره‌های گدائی چون کنگرهٔ دانشگاه و فیضیه را هم شامل میشود؟! آیا مخارج سپاه پاسداران، مخارج سفرهای تبلیغاتی گردانندگان حزب جمهوری اسلامی، مشمول این هزینه‌های خاص است؟! آیا ...؟! البته و صد البته. قدرتمندان جمهوری اسلامی جهت تحکیم پایه‌های حکومت خود فقط به اسلحه و نیروهای سرکوبگر نیازمند نیستند. آنها محتاج به یک سیستم تبلیغاتی وسیع نیز میباشند. برای سرکوب هزینه‌های خاص لازم دارند و برای تبلیغاتی که این سرکوب را توجیه کند نیز هزینه‌های خاص. "انقلاب فرهنگی" ای که رژیم به

بقیه در صفحهٔ ۵

شماره ۱۵۷۱۶ — ۱۳۵۹/۴/۲۵

وزارت فرهنگ و آموزش عالی

(۱)

لایحه قانونی راجع به تأمین اعتبار هزینه برگزاری امتحانات داوطلبان ورود به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی در سال ۵۹ که در جلسه مورخ ۵۹/۴/۲۳ بتصویب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران رسیده است بپیوست ابلاغ میگردد.

لایحه قانونی راجع به تأمین اعتبار هزینه برگزاری امتحانات داوطلبان ورود به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی درسال ۵۹

ماده واحده - به نخست‌وزیری اجازه داده میشود که مبلغ سی و پنج میلیون (۳۵۰۰۰۰۰۰) ریال از محل اعتبار دولت برای پرداخت حق‌الزحمه و هزینه‌های برگزاری امتحانات داوطلبان ورود به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی در سال ۱۳۵۹ در اختیار وزارت فرهنگ و آموزش عالی قرار دهد. مصرف وجه مزبور از شمول قانون محاسبات عمومی مستثنی میباشد.

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

روزنامهٔ رسمی جمهوری اسلامی ایران شمارهٔ ۱۰۳۴۲

۵ شنبه ۶ شهریور ۵۹

شماره ۷۲۳۶ — ۱۳۵۹/۴/۲۵

وزارت فرهنگ و آموزش عالی

(۲)

لایحه قانونی راجع به تحقق برنامه‌های ستاد انقلاب فرهنگی که در جلسه مورخ ۵۹/۴/۲۵ بتصویب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران رسیده است به پیوست ابلاغ میگردد.

لایحه قانونی راجع به تحقق برنامه‌های ستاد انقلاب فرهنگی

۱ - دانشگاهها و موسسات آموزش عالی موظفند نیروهائی را که براثر تعطیل دانشگاهها و مؤسسات مذکور آزاد شده‌اند (اعضای هیئت علمی، کارمندان و عوامل خدماتی) برای بازسازی و نوسازی کشور در اختیار برنامه‌هائی بگذارند که توسط ستاد انقلاب فرهنگی طرح و مطابق دستورالعمل مصوب این ستاد به مرحله اجرا درمی‌آید. حقوق و مزایای افرادیکه در اختیار ستاد قرار میگیرند کماکان از محل اعتبارات مصوب دانشگاهها پرداخت میشود.

۲ - دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی موظفند برای اجرای برنامه‌های مذکور در فوق، امکانات آموزشی و تجهیزات و وسائل کارگاهی خود را در اختیار ستاد انقلاب فرهنگی قرار دهند. بودجه‌ای که مربوط به اداره این قسمت است کماکان از محل اعتبارات دانشگاهی تأمین میشود.

۳ - برای هزینه‌های جاری و تحقق برنامه‌های مذکور در فوق مبلغ پنج میلیارد ریال از محل اعتبارات هزینه‌های خاص دستگاههای اجرائی ردیف ۵۰۱۰۰۲ در اختیار ستاد انقلاب فرهنگی قرار میگیرد. مصرف این وجوه از شمول قانون محاسبات عمومی مستثنی است.

تبصره - نیروهائیکه در اختیار ستاد انقلاب فرهنگی قرار میگیرند موظفند زیر نظر ستاد عمل کنند و پرداخت حقوق و مزایای آنان توسط دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی براساس گواهی انجام کاری خواهد بود که توسط ستاد صادر میشود.

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

روزنامهٔ رسمی جمهوری اسلامی ایران شمارهٔ ۱۰۳۴۱

۴ شنبه ۵ شهریور ۵۹ شماره.

پیش بسوی جمهوری دمکراتیک خلق

www.peykar.org